

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr Martina Prokopa a přísedících Jany Pražmové a Josefa Šohaje v hlavním líčení konaném dne 9.2.2011 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], zaměstnanec firmy [právnická osoba], trvale bytem [obec] [číslo] okr. [okres],

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 13.12.2010, č.j. ZT 301/2010-21, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

dne 12.8.2004 v odpoledních hodinách v [anonymizováno] [obec], okres [okres], v pokoji rodinného domu [číslo] zneužil značné opilosti [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa], kterou si tato přivodila předchozí konzumací přibližně 6 – 8 odlívek rumu, které konzumovala na oslavě závěru školního roku, osahával ji po těle, svlékl ji, použil vůči ní praktiky orálního sexu a poté, přes její opakovaný nesouhlas a přesto, že se neúspěšně snažila jej několikrát odstrčit, na ní vykonal soulož,

v čemž byl obžalobou spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku,

nebot' nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Soud v hlavním líčení vyslechl obžalovaného [celé jméno obžalovaného], vyslechnuti byli svědci [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [celé

[jméno poškozené], [jméno] [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení], slyšena byla soudní znalkyně [titul]. [jméno] [příjmení], provedeny byly dále důkazy listinné, z nichž ty podstatné jsou citovány níže.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] popřel, že by se výše popsaného jednání dopustil. V roce 2004 bydlel v [adresa]. Od roku 2002 s ním bydlela jeho přítelkyně [jméno] [příjmení] (nyní [obec]) s dcerami [příjmení] (vyslechnutá svědkyně [jméno] [příjmení], rozená [příjmení]) a [jméno]. Odstěhovaly se v průběhu roku 2005. Obžalovaný si nevybavuje, co dělal dne 12.8.2004. Za rohem domu měl provozovnu, vyráběl dlaždice, pořád pracoval. Jakousi oslavu v létě 2004 si vybavuje, procházel tam v rámci práce, byla tam parta lidí. Byli to kamarádi [jméno] [příjmení]. [jméno] měla v domě pokojík se sestrou. Pokoj byl průchozí, chodilo se přes něj do ložnice obžalovaného a jeho družky. Když měla tehdy [jméno] oslavu se spolužáky, mohl se pohybovat po dvoře, podívat se do dveří, ale že by se tam,, s nimi angažoval, to ne.“

[celé jméno poškozené] obžalovaný zná, byla spolužačka [jméno]. Sám s ní v místnosti nikdy nebyl. [celé jméno poškozené] byla problémový typ. Ve škole zlobila, občas utíkala, i s dcerou jeho družky [jméno] [příjmení]. [příjmení] [jméno] z toho byla špatná, hledali je. S matkou [celé jméno poškozené] se obžalovaný několikrát setkal, když potřebovala pomoc při hledání. S [celé jméno poškozené] neměl nikdy žádný fyzický kontakt, ani z její strany dobrovolný. Nebavili se spolu. Byla vždycky,, svá,“ dělala si, co chtěla, na nikoho nedala. K dotazu na to, zda měla [celé jméno poškozené] důvod obžalovaného křivě obvinít uvedl, že snad jediné za to, že ji pokárali nebo,, se jí vynadalo.“ Útěky [celé jméno poškozené] a dcery družky obžalovaného řešili tak, že k nim přijela paní [celé jméno poškozené], že holky nepřišly domů. Tenkrát s nimi po [obec] jezdila sestra [celé jméno poškozené], hledali je, chodili v noci po různých hospodách. Jiné kontakty s paní [celé jméno poškozené] neměli. Nepamatuje si, že by [jméno] [celé jméno poškozené] vyčítal, že její dcera kazí jejich,, dceru,“ [jméno] [příjmení] byla z těchto výchovných problémů,, špatná,“ ale obžalovaný byl podle svého soudu vždycky,, klidšas,“ s nikým se nedohadoval. Neví, proč by jej z tohoto důvodu měla svědkyně obvinít po takové době. Když se dozvěděl o trestním oznámení, tak jej to překvapilo, šel to hned řešit na policii.

S [jméno] [příjmení] sexuálně žili. Na otázku, zda užívali antikoncepci a jakou, obžalovaný uvedl, že ze začátku se,, hlídal,“ poté šla [jméno] na podvázání vejcovodů. Na operaci byla v době, kdy spolu žili, cca po dvou letech poté, co se k němu nastěhovala. Je možné, že to bylo v roce 2004. Pak již žádné prostředky, bránící početí, nepoužívali. Kondomy obžalovaný nepoužíval, doma je neměl, nepotřeboval je.

Za [příjmení] kromě [jméno] na oslavu chodili její partneři. Jeden se jmenuje [jméno] [příjmení] a poté chodila s [příjmení] ze [obec]. Dále její kamarádi ze školy, [jméno] [příjmení], její přítel [příjmení] [příjmení]. Občas tam dělali oslavy, obžalovanému se to moc nelíbilo. Neviděl, že by pili alkohol, ani že by se [celé jméno poškozené] opila.

Od prázdnin roku 2004 obžalovaný nepozoroval žádné změny v chování holek, ani jejich kamarádek. [celé jméno poškozené] kolem sebe měla hodně kluků, ještě když chodila do školy, měla nestálé vztahy. Byla divná. [jméno] [příjmení] se odstěhovala v průběhu roku 2005. Za tu dobu tam takových oslav pár bylo, kdy, to obžalovaný neví. Obžalovaný tam,, fungoval“ jako na pracovišti.

Svědkyně – poškozená [celé jméno poškozené] soudu uvedla, že v roce 2004 bydlela s matkou a se svými sourozenci v [obec], je to asi 4 kilometry od [obec]. Datum, kdy se skutek, popsaný v obžalobě, stal, si nevybavuje, ani ten srpen. Mohlo to být dne 12.8.2004, bylo to tehdy, když bylo hlášeno na policii, že nepřišla domů. Ví, že slavili konec školního roku, loučili se se základní školou. Na oné oslavě byla [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] byla jakoby nevlastní dcera obžalovaného, její matka s ním žila. Byli to vesměs spolužáci, vyjma [jméno] [příjmení], ten byl starší. Oslava začala okolo 13.00 14.00 hod. Alkohol pili, a to rum s nějakou kávou, Svědkyně už předtím rum pila. Nevybavuje si, kolik toho vypila,

bylo to cca 6-8 velkých nebo malých panáků. Byla opilá, bylo jí špatně, celkově byla malátná, unavená, bez síly. Byl to takový zvláštní stav, který svědkyně předtím po alkoholu nikdy neměla. Neví, proč to tak bylo, do dnes si myslí, že jí musel někdo ještě něco dát do pití. Na nikoho podezření nemá. Během oslavy chodili ven kouřit, nijak se z té oslavy nevzdálila, neodcházela. Svědkyni byla poté předestřena její výpověď z přípravného řízení, kdy uvedla, že se jí udělalo špatně a [jméno] [příjmení] ji odvedla do vedlejšího pokoje. Uvedla že ano, takže tam celou dobu nebyla. Když ji [jméno] uložila do postele, tak bylo svědkyni špatně, šla (jednou) zvracet. [příjmení] ji pomáhala, protože svědkyně sama toho nebyla schopna. Ležela v pokoji [jméno] [příjmení], byl přes chodbičku od pokoje, kde byla oslava. Pokoj byl průchozí, vedle byla ložnice obžalovaného a [jméno] [příjmení]. [jméno] měla postel po levé straně ode dveří, u okna svého pokoje, bylo to asi jedno a půl lůžko, spala tam se setrou.

Svědkyně neví, jak dlouho tam ležela, [jméno] [příjmení] chodila za ní, kontrolovat ji, byla tam cca 3x-4x, v intervalech po cca 15 minutách. Po alkoholu svědkyně neměla tzv. okno nikdy, ani tenkrát. Kolik bylo hodin svědkyně neví, pouze ví, že když ji obžalovaný posléze odvážel, už se stmívalo. Špatně se jí udělal po 3-4 hodinách od začátku konání oslavy, mohlo to být okolo 17.00 hod, ještě bylo světlo.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] za nimi chodil na oslavu, koukal na ně, ale nic neříkal. Nepil s nimi. Když potom byla svědkyně v pokoji [jméno] [příjmení], přišel za ní. Prošel, aniž by ji obtěžoval. Proč, to svědkyně neví. Pak odešel a opět přišel zpět. Pak se to stalo. Obžalovaný za ní přišel, svědkyně si myslí, že si klekl k její posteli, začal na ni sahat, pokoušel se ji hladit na prsou, mezi nohama, asi i na stehnech. Svědkyně mu říkala, at' to nedělá, otočila se, asi ho i trochu odstrčila, ale neměla moc sílu, ale ruku mu dávala pryč, aby se jí nedotýkal. [příjmení] v tom pokračoval. Svědkyně si nepamatuje, jestli u toho něco říkal. Ležela na zádech a když ji hladil, tak se otočila na bok a pak na břicho. [příjmení] si ji otočil zpátky, hladil ji dál, pak ji svlékl úplně do naha. Na sobě měla svědkyně tričko a sukni. [příjmení] se také svlékl, měl na sobě modráky, svědkyně si myslí, že úplně, poté na ni vykonal soulož. Použil přitom kondom. Ležel na ni, násilím jí roztáhl nohy. Jestli svědkyni držel ruce, si nepamatuje. Svědkyně se bránila, odstrkovala ho, říkala mu, že (to) nechce. [příjmení] na to neříkal nic. O pomoc asi nevolala. Dále svědkyně uvedla, že cit., V tu chvíli tam přišla [jméno] [příjmení], to bylo ve chvíli, kdy mě hladil, ale možná už byl napůl svlečený, nejsem si jistá, ale musela vědět o co jde, ještě jí říkal, aby šla pryč a ona šla a zavřela za sebou dveře. Myslím, že když tam přišla, tak byl částečně svlečený, že měl svlečený vršek.“ Dveře nebyly zamčené, [jméno] [příjmení] normálně vešla.

Jak dlouho pohlavní styk trval, svědkyně přesně neví, asi tři minuty. Potom se svědkyně nějakým způsobem oblékla a on jí řekl, že ji odveze. Svědkyně na to řekla, že nechce odvézt domů, obžalovaný ji odvezl do [obec]. [jméno] tenkrát otevírala bránu a on svědkyni řekl, aby si lehla na zadní sedačky, aby ji nikdo neviděl. Odvezl ji do [obec], kde ji vysadil u benzínky.

S věcí se hned nikomu nesvěřila, potom to řekla sousedce, se kterou se kamarádila, [jméno] [příjmení]. Přitom něco zaslechla její sestra (posléze vyslechnutí svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené]), chtěla vědět o co jde, tak se jí svědkyně svěřila. Nikdo jiný to nevěděl, ani její matka. Po znásilnění byla svědkyně celou noc v parku.

Svědkyně ví, že obžalovaný se před ní (před jejím znásilněním) snažil osahávat, a svědkyně neví co dalšího, [jméno] [příjmení], to svědkyni [příjmení] potom říkala. Kondom obžalovaný po činu vyhodil do kamen. Před tímto se nestalo, že by ji obžalovaný dělal návrhy, že by ji sváděl. Od té doby jsem se s obžalovaným nesetkala, resp. jej vždy viděla z dálky, na nákupech nebo na benzínové stanici.

Obžalovaný se svědkyni snažil uspokojit též orálně, a to předtím, než na ni vykonal soulož. K orálnímu sexu došlo, ale snažila se mu to nedovolovat, pořád se otáčela, možná jej i kopl. Odstrkovala ho a pořád mu říkala ne. Neměla moc sílu, byla asi hodně opilá. Ústy se k ní dostal, ale orální sex netrval dlouho, byla to otázka pár sekund.

Bývalý přítel svědkyně ji ubližoval, když ho zavírali, tak řekl, že je svědkyně labilní, protože byla v patnácti znásilněná, aby ji nikdo neposlouchal. Svědkyně se mu s tím na začátku vztahu, v říjnu 2009, svěřila. Měla problémy po sexuální stránce, on chtěl vědět proč, tak mu ten důvod řekla. Nechce se milovat za světla a nemá ráda orální sex. Na základě toho se to začalo řešit. Svědkyně sama věc nikde neoznámila. Tenkrát všichni hodně pili, nebylo jim 18 let, nechtěla dělat problémy a také se styděla, nechtěla o tom mluvit. Věděl to i otec jejího syna, jinak to bývalým klukům asi neřekla. Dále to věděla její kamarádka z učiliště [jméno] [příjmení].

Pokud jde o následky, které na svědkyni znásilnění zanechalo, často se v noci budí, celou noc se vyspí tak dvakrát za rok. Po sexuální stránce to není takové, jaké bych si to představovala. Do onoho znásilnění měla asi jen jednoho sexuálního partnera.

Po srpnu 2004 s osobami, které byly na oslavě, rozvázala svědkyně kontakt, takže se v [obec] další oslavy již neúčastnila. [jméno] [příjmení] se krátce poté z [obec] odstěhovala i s mámou, bylo to asi týden nato. [příjmení] [jméno] přerušila veškeré kontakty.

Svědkyně byla ještě opětovně dotazována, zda byl obžalovaný opravdu nahý, poté jí byla předestřena její výpověď jako na čl. 25 spisu, kde hovoří o tom, že si obžalovaný svlékl tričko, nebo kalhoty. Na to uvedla, že si není na sto procent jistá tím, že byl nahý. Ale ví, že se svlékal, jestli úplně, to neví. Úplně se svléknout nemusel. Poodstoupil od postele a svlékal se asi metr a půl od postele.

Obžalovaný v reakci na výpověď svědkyně popřel, že by mezi ním a [jméno] [příjmení] něco bylo, neobtěžoval jí. [příjmení] jej nesváděla, neflirtovala s ním. Byla to spolužačka jejich holky a když u nich [příjmení] přespávala, tak je tam vzal, to byly jediné kontakty s ní. Při žádných cestách nebo návštěvách nedocházelo k žádnému násilí či jen k flirtování.

Soud dále vyslechl podrobně další citované svědky a soudní znalkyni a provedl důkazy listinné. Po takto provedeném dokazování soud dospěl k názoru, že nejenže nebylo prokázáno, že by se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, ale provedené důkazy umožňují učinit pravděpodobný závěr, determinovaný pochopitelně velkou časovou vzdáleností od projednávaného skutku, že se obžalovaný jednání, jenž mu bylo kladeno za vinu, vůbec nedopustil.

Obžaloba se nemýlí v tom, že výpověď svědkyně [celé jméno poškozené] je dostatečně podrobná, soud má nicméně za to, že její tvrzení dílem vyvrací (a to poměrně zásadním způsobem), dílem minimálně nepotvrzují výpovědi ostatních vyslechnutých svědků. Je rovněž pravdou, že teoreticky mohla nastat v průběhu oslavy chvíle, kdy mohl obžalovaný [celé jméno poškozené] znásilnit. Hned svědkyně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se neshodují na přesném časovém průběhu oslavy. Ve věci ovšem vypovídaly tehdy 15leté děti po téměř 7 letech, o události, kterou vnímaly prizmatem alespoň částečné opilosti. To, co účastníci oslavy tehdy pili, se skutečně, jak uvádí svědkyně [jméno] [příjmení], nazývá Mexická (též Fidelova nebo Kubánská) pěst. Soud nepovažoval za nutné provádět znalecký posudek k otázce účinků alkoholu v kombinaci s kofeinem (v současné době se konzumují v kombinaci s tvrdým alkoholem energetické nápoje). Alkohol má tlumivé účinky a kofein povzbuzující, tato kombinace tedy může zmenšit subjektivní účinky intoxikace alkoholem a v důsledku toho vést k organizmem nepředpokládaným účinkům (opilosti). Prakticky však průběh události, jak ji vylíčila svědkyně [celé jméno poškozené], považuje soud za vyloučený, protože v podstatě všechny nepřímé důkazy hovoří ve prospěch obžalovaného a v neprospěch svědkyně (k tomu blíže závěr odůvodnění rozsudku).

Tak především z důkazního hlediska zcela klíčová svědkyně [jméno] [příjmení] (roz. [příjmení]) kategoricky popřela tvrzení svědkyně [celé jméno poškozené], že by byla přítomna jednání obžalovaného, kdy do místnosti měla vejít ve chvíli, kdy obžalovaný svědkyni hladil, možná už byl napůl svlečený (asi měl svlečenou horní část těla), každopádně musela vědět o co jde (tedy že je zde svědkyně sexuálně obtěžována jejím otčímem), na pokyn obžalovaného odešla a ještě za sebou uzavřela dveře (a samozřejmě takovou věc nijak neřešila).

[jméno] [příjmení] soudu uvedla že si oslavu dne 12.8.2004 matně vybavuje. Začínali slavit někdy odpoledne, cca ve 14.00 – 15.00 hod. Pili alkohol, rumu a zelenou. [celé jméno poškozené] toho moc nevybila, ale bylo jí po tom špatně, asi jí to nesedlo. Potom si šla lehnout, bylo to necelé dvě hodiny potom, co začali slavit. Šla k ní do pokoje, který byl přes chodbu od pokoje, kde slavili. Pokoj byl průchozí, za ním byla ložnice. Svědkyně jí tam šla uložit na její postel, potom ji tam chodila několikrát kontrolovat, svědkyně [celé jméno poškozené] spala. Chodila ji kontrolovat tak po 15 - 20 minutách, byla tam asi pětkrát. Chodila ji kontrolovat každou chvilku, protože [celé jméno poškozené] zvracela, takže ji hlídala, jestli je v pořádku, aby se nepozvracela do postele apod. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] na oslavě nebyl, vedle domu měl dílnu, kde vyráběl betonové patky, v tu dobu pracoval. V domě se zastavil asi dvakrát, kouknout se, jak to tam vypadá. Věděl, že tam pijí. Svědkyně má dojem, že jednou prošel do ložnice dozadu,, nechával otevřené dveře do toho našeho pokoje.“ Pak se vrátil zpět. To svědkyně viděla na vlastní oči. V místnosti, kde slavili, byly také otevřené dveře, takže svědkyně viděla do pokoje, kde [celé jméno poškozené] ležela. Účastníci oslavy chodili z kuchyně přes chodbu ven na vzduch, kouřit,, Když šel obžalovaný dovnitř a zpátky, tak jsem byla uvnitř. Není možné, aby tam zůstal s [jméno] sám. Nebyl tam takovou dobou, aby se něco takového mohlo stát.“

Potom šly s [jméno] [příjmení] na náves, za [anonymizováno] přítelem, to už tam ale [jméno] nebyla, šla domů. Svědkyně viděla, že odcházela, šla i kousek s ní, šla polní cestou do [obec]. Svědkyně neví, kolik bylo hodin, [jméno] asi hodinu a půl spala a poté odešla. [jméno] neodjížděla s obžalovaným autem, svědkyně jí doprovodila na konec [obec] a pak šla do [anonymizováno]. Svědkyně vylučuje, že by byl obžalovaný s [celé jméno poškozené] sám. Pokud uvedla, že byla svědkyně svědkem toho, kdy se na ní obžalovaný pokusil vykonat soulož, tak,, ne, tohle se tam neodehrálo.“ Je si tím jistá. Svědkyně pila také, ale nebyla extra opilá, vše si pamatovala.

Tolik výpověď této svědkyně. Soud konstatuje, že svědkyně [příjmení] nemá již 6 let s obžalovaným žádný vztah (její matka se s ním rozešla v roce 2005), nepovažuje se podle svých vlastních slov za osobu jemu blízkou, vypovídala věcně a spontánně. [jméno] uvedla, že se jí svědkyně [celé jméno poškozené] s žádným znásilněním nesvěřovala. Znali se od osmé třídy na základní škole, v té době byly dobré kamarádky i s [jméno] [příjmení], vše si říkaly. Docela ji zarazilo, že - jestli se tam mělo něco takového odehrát -, jí o tom nic neřekla. [příjmení] jinak popírá tvrzení svědkyně [celé jméno poškozené], že spolu nejsou v kontaktu od té doby co se (týden po údajném znásilnění), z [anonymizováno] [příjmení] [příjmení] odstěhovala. V kontaktu byly s [celé jméno poškozené] přes internet, posílaly si e-maily, a když se objevila,, tahle záležitost,“ tak s ní [celé jméno poškozené] přerušila kontakty. Nijak to nezdůvodnila.

Již z této výpovědi lze učinit následující závěr: Buď byla [příjmení] svědkem toho, kdy její otčím znásilnil, nebo minimálně sexuálně obtěžoval, její kamarádku. Nechala se jím,, zahnat“ zpátky na oslavu, o celé záležitosti pomlčela před svým okolím, u soudu sehrála perfektní hereckou etudu, včetně tvrzení, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako otčím nebyl agresivní, nechoval se násilnický (v čemž její výpověď podporuje svědecky mj. též svědek [příjmení], resp. zpráva zaměstnavatele obžalovaného, která hovoří o obžalovaném jako o,, někdy až příliš velkém dobrákoví“) a včetně alibi, týkající se antikoncepce, použité při znásilnění. Svědkyně totiž uvedla, bez znalosti kontextu otázky, že možná ještě před rokem 2004 byla její matka opravdu na podvázání vejcovodů, jak tvrdí obžalovaný. Matka určitě antikoncepci neužívala, byla na této operaci. Tato otázka byla dosti podstatná z hlediska detailu ve výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], týkající se kondomu použitého při znásilnění. Jestliže matka svědkyně opravdu podstoupila sterilizaci (která brání transportu vajíčka z vaječníků do dělohy, a tím i jeho oplodnění), jak shodně tvrdí obžalovaný i svědkyně [příjmení], tedy dcera [jméno] [příjmení], nepotřeboval obžalovaný kondomy a nemusel je mít vůbec doma. [jméno] [příjmení] měla jinak otvírat otcí vrata, když měl vézt tajně [celé jméno poškozené] do [obec], přitom tvrdí, že [celé jméno poškozené] odcházela sama.

Nebo nehovoří pravdu svědkyně [celé jméno poškozené]. [příjmení], stejně jako další vyslechnutí svědci, jinak potvrdila, že se [celé jméno poškozené] často chlubívala svými sexuálními zážitky - že

měla poměr se svým sousem, dělala si těhotenské testy, chlubila se jim s každým klukem. Neví, proč to [celé jméno poškozené] dělala. Když začala [příjmení] chodit v [obec] na základní školu, tak [celé jméno poškozené] byla,, v té třídě taková odstrčená. Já jsem se s ní potom začala hodně bavit, od té doby začala být taková vyzývavá. Chovala se vyzývavě k chlapcům.“

[příjmení] dále neví nic o tom, že by obžalovaný měl obtěžovat svědkyni [jméno] [příjmení] O tomto obtěžování a,, kdovíčem dalším“ neví ani sama svědkyně [jméno] [příjmení], která se [celé jméno poškozené] s tímto měla svěřovat.

Svědkyně [příjmení] připouští, že tehdy na oslavě pili rum s kávou a byli opilí. S drogami se neexperimentovalo, že by [celé jméno poškozené] dal někdo něco do pití, o tom slyšela, ale sama svědkyně [celé jméno poškozené] říkala, že ne, že pili z jedné lahve, která kolovala.

[celé jméno poškozené] se opila, tehdy pila hodně a ráda se hodně opila. [jméno] [příjmení] ji odvedla do jejího pokoje. Pak vycházeli ven na návěs za známými, pak přišli zpět a to už tam [jméno] nebyla. Svědkyně si myslela, že [celé jméno poškozené] utekla. Pak ji hledali, našli ji ten den nebo den potom. [celé jméno poškozené] brečela a svědkyni řekla, že spolu s obžalovaným,, něco měli, neřekla co a pak jednou řekla, že jí teda asi znásilnil.“ Když tam (v domě obžalovaného účastníci oslavy) byli, a když všichni pili, nic se tam nestalo.

Oslava začala někdy dopoledne, kolem 11.00 12.00 hod. Za kluky na návěs odešli kolem 13.00 14.00 hod. Pryč byli 1/2 hodiny, hodinu. [celé jméno poškozené] nešla, zůstala doma, protože jí bylo špatně a nechtěla jít s nimi. Říkala, že si půjde lehnout, a to k [jméno] [příjmení] do dětského pokoje. Šla tam sama. Bylo to těsně předtím, než odcházeli. [jméno] [příjmení] šla ven se svědkyní. Byla se za [celé jméno poškozené] jednou podívat. Obžalovaný se tam pohyboval, když tam byla oslava, vedle měl dílnu. Svědkyně jej viděla jednou, šel asi pro auto, někam jel. Neví, zda šel do pokoje k [jméno], když tam ležela, protože tam svědkyně nebyla. Svědkyně si myslí, že když se vrátili z návěsi, tak tam [jméno] nebyla, že ji hledali, ale to si nepamatuje. Pak už tam s nimi nebyla. Ještě tam asi seděli a slavili, ale svědkyně si to nepamatuje.

[celé jméno poškozené] jí asi po třech dnech řekla, že s obžalovaným něco měli, neříkala co, ale svědkyně to chápala tak, že spolu měli sex. U toho se chovala normálně, řekla to normálně, neusmívala se, nebrečela, bez emocí. Byly někde venku posedět, bavily se o lidech, ona se ráda chlubila, když s někým něco měla nebo někde něco bylo. Neříkala, zda to bylo dobrovolné, ani nehovořila o znásilnění. Během týdne po oné události potom o tomto hovořily znovu, to jí [celé jméno poškozené] řekla, že byla obžalovaným znásilněna. Podruhé už brečela a říkala, že tam ležela opilá a že jí obžalovaný znásilnil. Říkala, že si to nepamatuje, že byla opilá. Svědkyně to chápala tak, že [celé jméno poškozené] měla tzv. okno. Nijak to neřešily, [celé jméno poškozené] se ráda zviditelňovala, když,, s někým něco měla, takto každému na setkání vyprávěla, bavila se tím, že měla s někým sex. Vždycky byla taková. Vždycky se ráda opila a někoho uháněla.“ Svědkyně jí moc nevěřila, [celé jméno poškozené] si ráda vymýšlela, dělala se ráda zajímavá,, člověk nevěděl, čemu má věřit a čemu ne. Stalo se mi v jiných případech, že by si něco vymyslela, a to i ohledně vztahů. Pořád hledala něco, čím by byla zajímavá.“

Svědkyně [příjmení] [celé jméno poškozené] nikdy neříkala, že by ji mě obžalovaný obtěžoval. Nikdy ji neobtěžoval. Občas měl nějaké narážky, ale bylo to takové normální, jako normální chlap, řekla by, že s ní nikdy neflirtoval.

K dotazu obhájece na to, zda svědkyni někdy [celé jméno poškozené] říkala, že by jí znásilnil někdo jiný, nebo že by jí někdo bil, uvedla, že [celé jméno poškozené] následující:, „hodně říkala, že jí kluk znásilnil, pak s ním zase spala. Nebylo to poprvé, co mi říkala, že jí někdo znásilnil. Říkala taky, že byla třeba těhotná. O znásilnění mluvila asi třikrát, ale nikdy to neřešila tak, že bychom si mysleli, že je to něco závažného. My jsme jí věřili jako kamarádce, ale v tomto, co říkala, jsme to brali tak, že jsme to moc neřešili.“ Vždycky to říkala ze srandy, nemyslela to vážně. Třeba řekla, že je těhotná nebo že jí znásilnil ten kluk a pak, že si dělá srandu. To byla asi osmá, devátá třída. Jméno kluka

neřekla. Sexuální kontakty měla [celé jméno poškozené] už na základní škole. Neví od kolika let, ale s muži spala ráda. V deváté třídě už sexuální zkušenost měla.

V současné době se s [celé jméno poškozené] potkali asi dvakrát. Žije sama, má miminko, svědkyně má za to, že se chová normálně, ne jako dřív, přijde jí dospělejší, jiná.

Tolik výpověď této svědkyně. Soud konstatuje, že svědkyně [jméno] [příjmení] připouští, že na oslavě mohla vzniknout časová mezera, během níž mohla být [celé jméno poškozené] v domě sama a mohla být znásilněna. Pokud ovšem současně uvádí, že šli ven na náves všichni, výslovně včetně [jméno] [příjmení], pak nemohla být [příjmení] svědkem znásilnění [celé jméno poškozené] tak, jak je popisuje [celé jméno poškozené] (v době znásilnění totiž [příjmení] v domě nebyla). Mimoto jak [celé jméno poškozené] tak [příjmení] se shodují v tom, že [příjmení] byla, „na kontrole“ za opilou [celé jméno poškozené] vícekrát než jednou. Svědkyně popírá, že by byla kdy obtěžována obžalovaným [celé jméno obžalovaného]. Cenná je též výpověď svědkyně, týkající se ne vážně míněného obviňování nějakých chlapců z okolí svědkyně [celé jméno poškozené] ze znásilnění, snahy svědkyně na sebe upoutat pozornost a zaujmout okolí svými sexuálními zážitky.

Svědék [příjmení] [příjmení] účastníkem oslavy nebyl, byl v obci, ale opravoval si auto ve své garáži. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] k němu kolem 15.00 – 16.00 hod. na půl hodiny přišly, [příjmení] pak odešla domů a [příjmení] s ním asi hodinu zůstala, pak ji doprovodil na náves. Pak jí přišla naproti [příjmení] a bavily se o tom, že [celé jméno poškozené] šla domů nebo něco takového. Asi říkaly, že byla opilá. [celé jméno poškozené] svědek ten den vůbec neviděl. Obžalovaný se u něj zastavil s autem, koukal co dělá na autě, nic víc. Večer se zase s holkami bavil, než šly domů a říkaly, že se po [celé jméno poškozené] ptá její maminka, že ještě není doma.

S obžalovaným [celé jméno obžalovaného] se zná dlouho. O věci ví pouze to, že [celé jméno poškozené], když byl svědek na jedné zábavě, se na diskotéce na [anonymizováno] (v [obec]) chlubila, že ji údajně obžalovaný znásilnil. Říkala to třem nebo čtyřem kamarádkám zrovna, když šel svědek kolem. Bylo to cca měsíc, dva po té oslavě. Zda to nějak popisovala, svědek neví, šel rovnou dovnitř, víc to nevnímal. S [celé jméno poškozené] se nebavil, nevěřil jí, protože mu přišla, „taková poběhlá.“ Neví nic o tom, že by v té době obžalovaný obtěžoval nějaké dívky či ženy. Nic takového se po vsi neříkalo. Obžalovaný mu vždy vyšel vstříc, kdykoli potřeboval s čímkoli pomoci. Nezažil, že by se choval agresivně.

S [jméno] [příjmení] spolu žijí, nikdy se mu nesvěřovala s tím, že by ji obžalovaný [celé jméno obžalovaného] obtěžoval.

Svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené] je matkou [celé jméno poškozené]. Že měl její dceru někdo znásilnit, donutit k orálnímu sexu, po kterém se pozvracela, to už ví dlouho, jen jí dcera nepřiznala kdo to byl. To se dozvěděla až v podstatě nedávno. O znásilnění jí říkala několikrát, už když byla na učilišti. Bavily se o sexu, antikoncepci, svědkyně dceři vyčetla, že střídá partnery. Dozvěděla se o tom v souvislosti se stíháním bývalého přítele její dcery. Její bývalý přítel, [jméno] [příjmení], byl starší, žárlivý a dominantní. Dcera si stěžovala, že jí zakazuje chodit z bytu, musela na něj čekat doma, směla ven pouze s ním. Po tomto skutku (rozuměj po tomto znásilnění) má dcera špatnou zkušenost s muži, zastává názor, že všichni chlapi jsou, „hovada,“ že [jméno] [příjmení], se kterým chodila, je také takový, proto se s ním rozešla a má jiného. [příjmení] [příjmení] chodila její dcera od léta či podzimu 2009 a rozešli se v červenci 2010. Dcera na něj podávala na něj trestní oznámení, pak je stáhla a vrátila se k němu. Svědkyně ví, že si dcera stěžovala, že jí [příjmení] donutil k sexu. [příjmení] s tím argumentoval na policii, že [jméno] má přehnané řeči o všech chlapech, že vidí všechny chlapy ve stejném světle a, „vykládal tyto případy.“ [anonymizováno] dcera říkala také něco o ní, tedy o matce, řekla mu, že ona, jako její matka, byla v pěti letech pohlavně zneužita. Neví, proč mu to říkala. Svědkyně si myslí, že s nyní projednávaným případem to spojovala, „že jsou všichni chlapi stejní.“

Dcera jí řekla, že jí měl někdo donutit k orálnímu sexu a svědkyně z toho pochopila, že ona měla někoho uspokojit orálně. Vyloženě takto jí to neřekla, ale jelikož se pozvracela, takto svědkyně chápe tak, že někdo dceru donutil k tomu, aby mu sála ústy pohlavní úd. Dcera říká, že má problémy se sexem, že nikdo nesmí provádět orální sex jí. Ona to nechce nikdy konkretizovat.

Nejdřív svědkyni řekla o znásilnění a až poté jej spojovala s obžalovaným. Když vyšlo najevo, že pachatelem toho činu byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného], tak už se o konkrétních věcech nebavily. Na výslovný dotaz soudu svědkyně uvedla, že když jí potom dcera řekla, že pachatelem znásilnění byl obžalovaný, takto chápala tak, že tehdy, když mluvila o znásilnění, tak mluvila o obžalovaném [celé jméno obžalovaného], „Když to vždy říkala, tak mluvila furt o jedné věci, o jednom případě, kdy se to mělo stát.“ V srpnu 2004 byla svědkyně v [obec], hledala dne 12.8.2004 dceru přes policii. Buď [jméno] [příjmení] nebo její matka jí řekly, že tam [jméno] vůbec nebyla. Hledali ji v [obec] po parcích a nenašli ji. Ráno se dcera vrátila. Neřekla matce, jak se dostala domů. Řekla, že se opila a že se bála domů. S obžalovaným předtím mluvila pouze příležitostně, [jméno] [příjmení] byla dceřina kamarádka, takže byla u její matky, „na pokec“. [jméno] normálně nepila, ale chytla se [jméno] [příjmení] a chtěla se jí vyrovnat. Obě dívky spolu chodily za školu, utíkaly z domu. Svědkyně to [jméno] [příjmení] nevyčítala, ale bavily se, co s tím. Obžalovaný do toho nezasahoval, nevyčítal jí, že [jméno] kazí [jméno] [příjmení]. Nestaral se o to. K dotazu na to, zda se obžalovaný choval někdy nějak vyzývavě, svědkyně uvedla, že třeba přijela k nim na kafe, a, každé druhé slovo dokáže otočit na sex, takový řeči, takový slizký chlap, co mluví s cizími ženami o sexu“ Svědkyni přišlo, že, „on to tam nemá,“ a že by svědkyně měla vysvětlit jeho družce, že by zrovna chtěl. Svědkyně neví o tom, že by obžalovaný obtěžoval [anonymizováno] kamarádky. Zaslechla, že obtěžoval [jméno] [příjmení], ale to bylo, „až po tom s tím [anonymizováno]“ Zaslechla to od [jméno] [celé jméno poškozené], jí to říkala její sestra, tedy [jméno]. Dcera věc oznámila až teď, protože tím argumentoval [příjmení] na svoji obhajobu, jinak by to nehlásila. [příjmení] se chtěl očistit a hodit vinu na druhé.

Svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené], sestra [celé jméno poškozené], soudu uvedla, že byla poslední, komu o této věci sestra řekla. Předtím s tím obeznámila kamarádky. Dál se tím svědkyně nezabývala. Dozvěděla se to v roce 2006, říkala jí to přímo sestra. Řekla jí, že ji obžalovaný [celé jméno obžalovaného] znásilnil a ať to neříká mamce. Svědkyně to ale vypustila z hlavy, sestra v tu dobu, „dělala průsery,“ nebrala to v potaz, nevrtilo jí to hlavou. Nijak to nepopisovala, svědkyni to ani nezájímalo. Svědkyně je starší a měla sestru hlídat, občas jí neuhlídala. Onoho 12.8.2004 jela s matkou do [obec] na policii hlásit, že se [jméno] pohřešuje. Hledaly ji i v [obec] u [jméno] [příjmení]. Nepamatuje si ale, co jim tehdy řekla.

Sestře nevěřila, co jí řekla, „Bojují spolu,“ když [jméno] udělala doma udělala průser, svědkyně to, „schytala.“ Jednou jí [jméno] utekla na diskotéku s kamarádkami, svědkyně se ráno probudila a ona nebyla doma. V tu chvíli jí už nevěřila, už jí lhala. O klucích a o sexu se bavily, [jméno] se jí svěřovala. Je pravdou, že [jméno] na sebe upozorňovala tím, že se chlubila svými sexuálními vztahy. V roce 2004 chodila jen s jedním klukem, „blbnout“ začala až na učilišti. Ráda vyprávěla chlapům, „kde s kým,“ radši vyprávěla zážitky chlapům než ženským. Porovnávala je mezi sebou. Kdyby byla s jedním, tak by mu říkala, že ten druhý byl, „takový a takový.“ Má, „to“ ráda, tak se s „tím“ ráda chlubí. Dříve, „to“ asi ráda měla. Svědkyně neví, zda měla [jméno] dříve sexuální problémy. Svědkyni se neschýlila s tím, že by měla v sexu nějaký blok. Působila vyzývavě. Slyšela, že [jméno] souložila na veřejnosti. Mělo se to stát, než svědkyně nastoupila v roce 2005 do práce v [obec] na [anonymizováno]. Prý si to tam, „rozdávali“ na lavičce před diskotékou. Byli u toho všichni, co byli na diskotéce. Všichni se svědkyni smáli. Svědkyně sestru, „seřvala,“ že jí dělá ostudu. Ona na to nereagovala, nestyděla se. Obžalovaného zná od vidění. Sestře věří i nevěří. Nechce s tím mít nic společného, nebyla u toho. Co ví, tak sestra věc hlásit nechtěla. Svěřila se svému příteli a ten to prozradil. Ona to řešit nechtěla.

Tolik k výpovědi zbylých vyslechnutých svědků. Z jejich vyjádření tedy opět vyplynuly významné diskrepance ve vztahu k výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené]. Svědek [příjmení] jednak

uvádí, že kolem 15.00–16.00 hod. inkriminovaného dne k němu na půl hodiny přišla svědkyně [příjmení]. Pak odešla domů ([příjmení] zůstala) a vrátila se zřejmě s tím, že [celé jméno poškozené] šla domů a že byla opilá. To by nasvědčovalo pravdivosti výpovědi [příjmení] ([příjmení]) o tom, že byla přítomna toho, jak se [celé jméno poškozené] (opilá) odebrala domů. [jméno] [příjmení] je [anonymizováno] družka, ale nikdy se mu nesvěřovala s tím, že by ji obžalovaný [celé jméno obžalovaného] obtěžoval. Zná ho jako vstřícného, neagresivního člověka. Svědek konečně uvádí, že se [celé jméno poškozené] chlubila cca měsíc, dva po oslavě na diskotéce nějakým kamarádkám, že ji údajně obžalovaný [celé jméno obžalovaného] znásilnil. Pomineme-li subjektivní hodnocení její údajné promiskuity, v tomto se shoduje s dalšími vyslechnutými svědky, kromě již citovaných výpovědí též s vyjádřením její vlastní sestry, [jméno] [celé jméno poškozené]. Konečně matka svědkyně, [jméno] [celé jméno poškozené], hovoří o tom, že se jí dcera v minulosti svěřovala s tím, že byla znásilněna. Až po incidentu s [jméno] [příjmení] spojila toto znásilnění s obžalovaným, přičemž měla být znásilněna tak, že ji měl donutit pachatel k orálnímu sexu (felaci), až se pozvracela. O ničem takovém od počátku trestního řízení přítom nepadlo ani slovo.

Konečně, soudní znalkyně [titul]. [jméno] [příjmení] stvrdila svoje závěry, kdy soud odkazuje na její znalecký posudek na č.l. 80–90 spisu, následně uvedla, že vyšetřovala nejen intelektové schopnosti [celé jméno poškozené], které jsou lehce nebo spíš výrazně nadprůměrné, ale především velice podrobně její osobnostní charakteristiky. Měla k dispozici spis a výpovědi zde obsažené nebyly jednoznačné, víceméně neodpovídaly výpovědi [celé jméno poškozené], proto provedla její podrobnější vyšetření osobnostních charakteristik a z něho jasně vyplývá to, co je uvedeno v závěrech znaleckého posudku: svědkyně je nezralá, nevyrovnaná, impulsivní osobnost s histriónskými rysy (nezvladatelně emotivní), je u ní přítomna interpersonální svádívnost vůči druhým, citová plochost. Byly u ní přítomny výrazné poruchy chování nejen v patnácti letech, ale již předtím. Pro tento typ osobnosti je typický sklon vymýšlet si, dělat sama sebe v lepším světle a hlavně být zajímavá. Svědkyně podle znalkyně chtěla být v podstatě středem pozornosti a tím, že nebyla středem pozornosti ve škole jako úspěšná žákyně nebo studentka (jakkoli je vyučená cukrářka), vyhovovalo jí být středem pozornosti i v takovýchto věcech.

Znalkyně nemůže odpovědět, jestli došlo nebo nedošlo ke znásilnění svědkyně. Jednak se to stalo před pěti lety, kromě toho měla být svědkyně opilá, a to hodně. To úplně nekoresponduje s detaily, které uváděla. Hodně věcí, které svědkyně uvádí, by po znásilnění vypadalo jinak. Je pravdou, že je nyní matkou, znalkyně má za to, že je hodně zklidněná. Svědkyně neustále uváděla ve vyšetřeních poruchy v sexuální oblasti s tím, že jsou důsledkem znásilnění, nicméně toto znásilnění se podle znalkyně vůbec nemuselo odehrát v srpnu 2004, mohlo k němu dojít i daleko dřív, protože svědkyně již v srpnu 2004 nebyla panna. Soud předeštl znalkyni vyjádření svědků, jimž se svědkyně svěřovala (např. bezprostředně po události svědkyni [příjmení]). Znalkyně uvedla, že by ani takto své závěry nekorigovala. Pokud jde o vyjádření svědků, že se poškozená v té době chlubila svými sexuálními vztahy s muži, že dokonce měla mluvit o tom, že měla být znásilněná a poté to obrátila v žert, to dle znalkyně zapadá do kontextu jejích závěrů. Problém vidí znalkyně i v tom, že na policii nepřišla svědkyně, že s věcí přišel její bývalý přítel. Je docela možné, že mu řekla, že byla znásilněná, a proto má problémy a protože k tomu znásilnění mohlo dojít neznámým člověkem, bylo pro svědkyni jednodušší použít jméno, které jí bylo známé a které by dodalo její výpovědi věrohodnost. Je tedy možné, že znásilněná skutečně byla a pachatele pak označila špatně.

Pokud jde o její současný stav, i žena s podobným popisem osobnosti v patnácti letech se může dostat do podobného, „klidu“, je tedy možné, že dnes působila vyrovnaně. Gravidita udělá s ženou hodně a může se, „srovnat.“ Znalkyně ale na základě výsledků osobnostního vyšetření svědkyně nevěří, že to bude trvalý stav. Proč svědkyně obvinění nestáhla, pokud bylo nepravdivé, znalkyně neodhadne, ptala se jí na to, protože svědkyně sama říkala, že by to určitě nešla ohlásit. Nikdy znalkyni neodpověděla.

Znalecký posudek, resp. jeho doplnění v jednací síni, vedl soud k závěru, že není třeba slyšet bývalou družku obžalovaného, která se z hlavního líčení omluvila (úřední záznam slouží soudu jako

vodítko, k čemu je svědek způsobilý vypovídat a tato svědkyně vypovídala na policii jednoznačně ve prospěch obžalovaného) a zatěžovat obžalovaného dalším stíháním.

Soud nehodlá spekulovat nad tím, proč by svědkyně [celé jméno poškozené] znásilnění simulovala, jestli nebyla znásilněna jindy, jinde a někým jiným, resp. proč by případně křivě obvinila právě obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Je fakt, že všichni vyslechnutí svědci byli dotazováni, zda měla svědkyně motiv [celé jméno obžalovaného] křivě obvinít a z jejich výpovědí vyplynulo, že žádný neexistoval. Úkolem soudu je posoudit bez důvodných pochybností vinu obžalovaného a pokud o ní existují důvodné pochybnosti, je na místě jej obžaloby zprostit. Soud má za to, že v daném případě existují více než důvodné pochybnosti, které nemohou vést k jinému rozhodnutí, než bylo učiněno.

Obžalovaný je svým okolím líčen jako neagresivní člověk,, příliš velký dobrák,“ u soudu vstupoval bez urážky jako prostomyslný venkovský strýc. To ale samozřejmě nevylučuje, že by nemohl podlehnout pokušení a navzdory svému vnějšmu vystupování se dopustit sexuálního násilí.

Soud neklade jednostranný důraz ani na fakt, že se [celé jméno poškozené] ihned neobrátila na policii (to oběti znásilnění zvláště v jejím věku v podobných případech zpravidla nedělají), ani – a priori - na odkazy na tehdejší způsob života svědkyně. I děvče, které má výchovné problémy, i dívka (možná) promiskuitní, resp. nikoli vzorně žijící, může být znásilněna. Právě naopak, tento typ žen se stává podle názoru soudu snazší obětí znásilnění, než bezvadně vychovaná děvčata. Opilá dívka v cizím domě může být – obecně - pro pachatele znásilnění snadným terčem. Je-li poškozená pochybného charakteru, její okolí ji neuvěří a nemá-li kvalitní rodinné zázemí, nemá se jí v podstatě kdo efektivně zastat.

Vnější aspekty tehdejšího života svědkyně jsou proto podstatné nikoli samy o sobě, ale pouze, pokud jejich hodnocení komparujeme s konkrétními detaily údajného činu. Pokud takto hodnotíme provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (ne-izolovaně), řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu), je třeba dát za pravdu obhájci obžalovaného, že nelze z provedených důkazů dovést přesvědčivý závěr o vině obžalovaného.

Obžalovaný by musel využít možné krátké časové prodlevy, po kterou (možná) byla v domě přítomna jak svědkyně [celé jméno poškozené], tak její kamarádka, [jméno] [příjmení] (zřejmě po návratu [příjmení] od svědka [příjmení]). [příjmení] by svědkyni (možná) omámit drogou tajně vhozenou do pití, a poté ji každopádně atakovat způsobem, který je stylem provedení sám o sobě zvláštní (soud má mj. za to, že pachatelé trestného činu znásilnění se v podobných případech zpravidla nesvlékají zcela do naha), předtím si musel opatřit kondom, který tehdy neměl důvod používat. Dále, byv přistižen při činu, musel by chladnokrevně odehnat svoji de facto nevlastní dceru a pak pokračovat ve znásilňování její kamarádky. Jeho nevlastní dcera by od počátku musela být k otčímovi zcela loajální, už před svědkem [příjmení] by totiž musela lhát o odchodu [celé jméno poškozené] (kterou odvezl ve skutečnosti obžalovaný autem do [obec] a [jméno] [příjmení] mu přítom asistovala), samozřejmě by [příjmení] celá léta o věci mlčela a u soudu by musela vypovídat křivě. Rovněž [jméno] [příjmení], která svědkyni popisovala, že ji obžalovaný obtěžoval, by o tomto obtěžování smlčela jak před svým druhem, tak před kamarádkami a samozřejmě před soudem. Soud by dále musel abstrahovat od všech výpovědí, týkajících se až exhibicionistické letory svědkyně. V neposlední řadě by se musela zcela mýlit přibraná soudní znalkyně. Soud má za to, že tato verze skutkového děje není absolutně pravděpodobná a proto v souladu návrhem obhájce obžalovaného obžaloby zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

Tábor 9. února 2011

Mgr. Martin Prokop
předseda senátu